GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA ŞI REALIZAREA POLITICII EXTERNE

Vladimir BORŞ,
dr.conf.univ.

The Government of the Republic of Moldova, as a state administration body, elaborates the system of foreign policy priorities, which determines the content of this policy. It sets for thither mediate and prospective goals of foreign policy, determines the ways, method sand means of carrying it out.

Although Heads of State have very strong powers in the field of foreign affairs, they rarely establish direct relations with other states, usually acting through governments. It is the government together with the Ministry of Foreign Affairs and European Integration which is in charge of promoting the foreign policy of the state through the maintenance of relations with foreign states and international organizations on a bilateral and multilateral basis.

Politica externă necesită a fi realizată organizat şi promovată prin instituţii care să dispună de împuterniciri strict delimitate şi definite. În funcţie de organele destinate să realizeze această activitate, întâlnim diplomaţia realizată prin organe interne şi diplomaţia realizată prin organe externe.[22.p.273; 25.p.122-125]

Structurile instituţionale care reprezintă interesele statelor în relaţiile internaţionale şi desfăşoară o activitate diplomatică sunt stabilite de constituţia fiecărui stat, neexistând o formă clară de drept internaţional care să le indice ca atare. În aceste sens, legea internă a diferitor ţări stabileşte competenţele autorităţilor centrale şi de specialitate în problemele internaţionale. Totuşi practica internaţională este relativ unitară în sensul că organele de stat interne relativ împuternicite să desfăşoare activităţi diplomatice sunt următoarele: şeful statului, Guvernul, Parlamentul, MAE, şeful guvernului. Competenţele menţionate sunt delimitate în funcţie de forma de guvernare existentă în diferite ţări diferit.

Guvernul, ca organ al administraţiei de stat, elaborează sistemul de priorităţi ale politicii externe, care determină conţinutul acestei politici. El stabileşte scopurile imediate şi de perspectivă ale politicii

externe, determină căile, modalităţile şi mijloacele de realizare. Deşi şefii de state au împuterniciri foarte mari în domeniul relaţiilor externe, ei stabilesc în cazuri rare relaţii directe cu alte state, acţionând, de regulă, prin intermediul guvernelor. Anume guvernul se ocupă de promovarea politicii externe a statului prin intermediul întreţinerii relaţiilor cu statele străine şi organizaţiile internaţionale în bază bilaterală şi multilaterală. La dispoziţia lui se află un aparat pentru politica externă numeros, ramificat şi de o înaltă specializare, rolul căruia este extrem de mare în toate etapele procesului de realizare a politicii externe.

Astfel, în baza legislaţiei interne[1; 7; 5.], Guvernul Republicii Moldova asigură înfăptuirea politicii interne şi externe a statului şi exercită conducerea generală a administraţiei publice.

Pentru realizarea politicii externe, Guvernul are următoarele autorizaţii[5.art.18]: poartă tratative şi ia parte la negocieri, acordă împuterniciri pentru iniţierea negocierilor şi semnarea tratatelor, încheie tratate internaţionale, aprobă tratatele internaţionale în formă simplificată şi asigură îndeplinirea lor [8], stabileşte relaţii multilaterale între Republica Moldova şi state străine, organizaţii internaţionale, asigură schimbul de informaţie, de studenţi şi specialişti; prezintă Preşedintelui Republicii Moldova propuneri privind acreditarea şi rechemarea reprezentanţilor diplomatici ai Republicii Moldova, înfiinţarea, desfiinţarea şi schimbarea rangului misiunilor diplomatice [7]; reprezintă Republica Moldova în relaţiile internaţionale şi declaraţiile şi angajamentele guvernului obligă statul în relaţiile externe; asigură promovarea unui curs unic şi coerent în domeniul politicii externe[8].

În conformitate cu prerogativele în acest domeniu, în scopul promovării politicii externe Guvernul îşi preconizează următoarele direcţii principale de activitate: creează condiţii pentru stabilirea şi asigurarea suveranităţii economice şi politice a Moldovei; realizează colaborarea economică cu ţările lumii în condiţiile dezvoltării relaţiilor contractuale, formării infrastructurii de piaţă, integrării europene şi mondiale [6]; asigură protejarea intereselor naţionale în activitatea economică externă, promovează politica liberului schimb, pornind de la interesele naţionale [8]; promovează politica securităţii naţionale, dirijează activitatea de apărare a Republicii Moldova[5]; asigură respectarea şi

executarea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, tratatelor internaţionale la care Republica Moldova este parte [8]; promovează politica externă în conformitate cu competenţa sa.

Pentru realizarea cursului de politică externă a statului, doctrina politicii externe sau concepţia politicii externe, ca document integru, poate, pur şi simplu, să nu existe. Totodată, pe lângă acest document, totalitatea obiectivelor politicii externe a statului şi metodele de înfăptuire a ei sunt cuprinse în programul de activitate al Guvernului. Prin acest program puterea guvernamentală se realizează în politica externă, ca şi în alte domenii de activitate, reieşind din programul guvernului, adoptat de către Parlament, care obligatoriu cuprinde un capitol privind politica externă. Evident, concepţia politicii externe nu poate constitui o schemă rigidă, o adaptare la situaţia reală, schimbând accentele şi redimensionând unele orientări ea se poate realiza prin intermediul programelor de guvernare.

În perioada care s-a derulat de la alegerile parlamentare din 2014 şi până în prezent, în timpul căreia şi-a desfăşurat activitatea Parlamentul de legislatura a XX, toate guvernele aflate la cârma ţării în programul său de activitate ca deziderat prioritar in domeniul politicii externe este integrarea europeană.

Cabinetul de miniştri, în frunte cu premierul Pavel Filip,în programul de guvernare îşi propune ca obiectiv principal creşterea bunăstării, siguranţei şi calităţii vieţii cetăţenilor. Potrivit documentului, cea mai sigură cale pentru atingerea acestor obiective este integrarea europeană. În acest scop, Guvernul își propune să creeze toate premisele necesare, care, odată valorificate, vor asigura eligibilitatea Republicii Moldova privind obținerea statutului de țară-candidat pentru aderarea la Uniunea Europeană. Pentru îndeplinirea obiectivului în cauză, la baza Programului de activitate al Guvernului a fost pusă implementarea Acordului de Asociere Republica Moldova – Uniunea Europeană, în special prin realizarea Planului național de acțiuni.[13; 27.]

Un rol important în exercitarea acestor atribuţii, în special în ce priveşte funcţiile de reprezentare, îi revine *prim-ministrului*. El poate să invite şi să primească reprezentanţi ai statelor străine, să ia parte

la conferinţe şi la activitatea unor organizaţii internaţionale, să ducă tratative şi să încheie acorduri fără împuterniciri speciale[19; 9.]. Pe teritoriul altor state, el se bucură de toate drepturile şi împuternicirile reprezentanţilor diplomatici, iar în cazul când participă sau conduce misiuni speciale de nivel înalt, nu poate fi declarat persoana non grata de către statul de reşedinţă[20; 26].

Poziţia primului ministru conferită de curtoazia internaţională şi dreptul internaţional, este firesc să fie acordată şi de legislaţia internă. Prin repartizarea atribuţiilor între prim-ministru şi ale viceprim-miniştrilor Şefului Guvernului îi revine**:** conduce Guvernul şi coordonează activitatea membrilor acestuia în exercitarea funcţiilor ce le revin**;** coordonează activitatea privind planificarea şi implementarea politicilor publice, în conformitate cu priorităţile programului de guvernare; coordonează şi monitorizează relaţiile cu organismele financiare internaţionale, ţările donatoare, inclusiv asistenţa tehnică, granturile şi creditele externe acordate Republicii Moldova**;** coordonează activitatea autorităţilor administraţiei publice centrale de specialitate în a căror competenţă este asigurarea securităţii şi capacităţii de apărare a ţării[12].

În statele cu formă parlamentară de conducere, după cum demonstrează practica democraţiilor occidentale, figura politică principală, care domină viaţa politică internă şi externă a statului, este cea a primministrului.

În fruntea Guvernului, de regulă, ajunge liderul, care, în urma scrutinului, obţine majoritatea parlamentară. Dacă se impune constituirea unei coaliţii, de obicei, lider devine persoana care deţine majoritatea mandatelor în coaliţie. Ajungând la guvernare, liderul caută să promoveze programul pentru care el a pledat şi pentru care a optat electoratul.

Guvernul promovează politica externă a Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe şi Integrării Europene, organul central de specialitate al administraţiei publice, abilitat cu această funcţie, care face parte din sistemul instituţiilor serviciului diplomatic cu statut de instituţie centrală.

Ministerul asigură realizarea politicii externe a Republicii Moldova in concordanţă cu interesele naţionale, inclusiv monitorizarea şi

coordonarea procesului de integrare europeană a ţării, in conformitate cu legislaţia in vigoare şi programul de activitate al Guvernului.[16]

Fiind organul central de specialitate al administraţiei publice în realizarea politicii externe, Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene are statut de instituţie centrală în acest sistem şi îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu Constituţia şi legile Republicii Moldova, hotărârile Parlamentului, actele Preşedintelui Republicii Moldova, hotărârile şi dispoziţiile Guvernului, tratatele şi acordurile internaţionale la care Republica Moldova este parte.

Atribuţiile speciale rezervate Ministerului Afacerilor Externe şi Integrării Europene în realizarea şi promovarea politicii externe sunt prevăzute prin regulamentul aprobat de Guvern [16].

Şeful ministerului, denumit „şeful diplomaţiei"[10], este ministrul afacerilor externe şi extinderea responsabilităţii sale variază de la ţară la ţară, ca şi titlul său: Secretar de Stat (SUA), Secretar de Stat pentru Afacerile Externe şi ale Commonwealthului (Marea Britanie) etc [23. P.11].

Prerogativele ministrului afacerilor externe şi integrării europene sunt reglementate de dreptul intern, însă, dată fiind relevanţa activităţii sale la nivelul comunităţii internaţionale, dreptul internaţional îi defineşte poziţia în contextul raporturilor internaţionale cu alte state. Cu repartizarea atribuţiilor între Prim-ministru şi viceprim-miniştri, ministrului Afacerilor Externe şi Integrării Europene care este şi unul din viceprim-miniştri îi sunt acordate următoarele atribuţii: coordonează activitatea autorităţilor administraţiei publice în realizarea politicilor pentru reintegrarea teritorială, politică, economică şi socială a Republicii Moldova, inclusiv corelează cu aceste politici acţiunile pe plan extern şi în procesul financiar-bugetar; exercită funcţiile de reprezentant pentru chestiuni politice în procesul de reglementare a conflictului transnistrean din partea Republicii Moldova; reprezintă autorităţile moldoveneşti la negocierile şi consultările pentru reintegrarea ţării; întreţine relaţii cu factorii internaţionali vizaţi în domeniul de competenţă; colaborează cu organizaţiile neguvernamentale şi cu cele donatoare în vederea promovării valorilor democratice şi reconstituirii spaţiului politic, social, cultural, economic şi juridic unic al Republicii Moldova [12].

În calitate de şef al administraţiei afacerilor externe, ministrul afacerilor externe are următoarele prerogative [16; 2; 9.]: conduce activitatea Ministerului şi a instituţiilor serviciului diplomatic al Republicii Moldova peste hotare, aprobă decizii privind instituţiile serviciului diplomatic; delimitează sarcinile şi atribuţiile şi stabileşte responsabilităţile viceminiştrilor, secretarului general, ambasadorului cu misiuni speciale şi ale conducătorilor subdiviziunilor din subordinea aparatului central al Ministerului şi instituţiilor subordonate Ministerului; emite ordine şi instrucţiuni obligatorii pentru subdiviziunile interioare ale aparatului central al Ministerului; prezintă Preşedintelui Republicii Moldova, in modul stabilit, propuneri privind înfiinţarea, desfiinţarea sau schimbarea rangului misiunilor diplomatice, precum şi privind acreditarea şi revocarea reprezentanţilor diplomatici ai Republicii Moldova; prezintă Guvernului, in modul stabilit, propuneri privind înfiinţarea, desfiinţarea sau schimbarea clasei oficiilor consulare ale Republicii Moldova; promovează relaţiile bilaterale şi multilaterale politice, comerciale, economice, culturale, ştiinţifice şi de alta natură ale Republicii Moldova cu statele lumii, reglementează eventualele probleme politico-juridice care există sau care pot apărea in raport cu aceste state; reprezintă Ministerul in relaţiile cu autorităţile administraţiei publice din străinătate şi in relaţiile cu organismele internaţionale; in limita competenţelor ce-i revin, aprobă sau, după caz, modifică statul de personal al aparatului central şi al subdiviziunilor Ministerului, in limitele fondului de retribuire a muncii şi efectivului-limită, aprobate de Guvern; aprobă regulamentele subdiviziunilor interioare ale aparatului central al Ministerului; înaintează Guvernului propuneri privind numirea in post şi rechemarea din post a ambasadorilor extraordinari şi plenipotenţiari, a reprezentanţilor permanenţi şi a trimişilor – şefi ai misiunilor diplomatice; înaintează Guvernului propuneri privind desemnarea in post şi rechemarea din post a consulilor generali; numeşte in funcţii şi recheamă din funcţii şefii celorlalte oficii consulare; numeşte in funcţii şi eliberează din funcţii personalul din cabinetul viceprim-ministrului, ministrului afacerilor externe şi integrării europene; numeşte funcţionarii publici in posturi diplomatice, modifică, suspendă şi încetează raporturile de serviciu in condiţiile

legii cu funcţionarii publici care nu deţin posturi diplomatice; angajează, modifică, suspendă şi încetează raporturile de muncă cu personalul administrativ-tehnic şi de serviciu; exercită monitorizarea generală a îndeplinirii obligaţiunilor de serviciu de către personalul Ministerului şi al subdiviziunilor interioare ale aparatului central al Ministerului; înaintează, in modul stabilit, propuneri pentru acordarea distincţiilor de stat şi conferirea titlurilor de onoare ale Republicii Moldova lucrătorilor din domeniu, care s-au manifestat in mod deosebit; prezintă periodic, in modul stabilit, Preşedintelui Republicii Moldova propuneri privind acordarea rangurilor diplomatice funcţionarilor publici din instituţiile serviciului diplomatic; asigură exercitarea funcţiilor şi atribuţiilor Ministerului, şi poartă răspundere personală pentru îndeplinirea întocmai a acestora, pentru respectarea legilor şi hotărârilor Parlamentului, decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, ordonanţelor, hotărârilor şi dispoziţiilor Guvernului, precum şi altor acte normative; coordonează activitatea misiunilor diplomatice ale Republicii Moldova in străinătate; eliberează deplinele puteri pentru participarea delegaţiilor guvernamentale la reuniuni internaţionale, dacă este necesar potrivit regulilor de procedură ale reuniunii sau organizaţiei respective.

În conformitate cu dreptul internaţional şi în virtutea funcţiilor stabilite de legislaţie, Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene reprezintă guvernul în relaţiile internaţionale fără a avea nevoie de împuterniciri speciale şi poate exercita orice acte referitoare la încheierea tratatelor internaţionale fără prezentarea deplinelor puteri [9; 3].

Dreptul internaţional nu cuprinde reglementări în ce priveşte statutul ministrului afacerilor externe în străinătate. În general însă el este îndreptăţit în virtutea cutumei, la toate imunităţile şi privilegiile care au fost dintotdeauna acordate de dreptul internaţional personalului diplomatic. Astfel, în Convenţia de la Viena privind misiunile speciale din1969 s-a prevăzut că ministrul afacerilor externe, pe timpul cât se află într-o misiune specială a statului trimiţător, se bucură, în statul primitor sau într-un stat terţ, în afară de ceea ce i se acordă prin această Convenţie, de facilităţile, privilegiile şi imunităţile care îi sunt recunoscute de către dreptul internaţional (art.21, p.2)[26.p.115; 21.p.182]. În

această dispoziţie se consacră existenţa unui statut cumulativ în sensul că, în afară de acordarea tratamentului care decurge din calitatea de membru al unei misiuni speciale, i se confirmă şi beneficiul statutului la care este îndreptăţit în virtutea dreptului internaţional, acesta din urmă întregindu-i beneficiul imunităţilor şi privilegiilor.

Pentru realizarea sarcinilor Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene dispune de o organizare adecvată şi ministrul afacerilor externe şi integrării europene este asistat de un personal calificat.

Ministerului Afacerilor Externe şi Integrării Europene i se permite să dispună de doi viceminiştri [16]şi este primul minister în cadrul căruia s-a instituit funcţia de secretar general, care are menirea să asigure continuitatea şi coerenţa politicii externe a statului. Printre atribuţiile secretarului general figurează coordonarea activităţii administrative a Ministerului Afacerilor Externe.[11]

Ca urmare a dezvoltării fără precedent a relaţiilor internaţionale, care cuprind domenii ale politicii financiare, economice, comerciale, agrare, sociale, tehnico-ştiinţifice şi culturale ş.a., s-a mărit considerabil numărul organelor a căror atribuţie permanentă este activitatea de promovare a politicii externe. După cum menţionează S. Hoffmann, în prezent alături de soldat şi diplomat, pe tabla de şah strategico-diplomatică, se află departamentele funcţionale şi agenţiile care tind să aibă propriile lor politici externe [24]. Practic, fiecare minister de ramură sau departament, în limitele competenţei lor, au acces la arena internaţională, având în cadrul lor câte o subdiviziune, care se ocupă de relaţiile internaţionale. Totodată, de menţionat că unele organe ale administraţiei publice centrale îşi exercită atribuţiile, în exclusivitate, prin intermediul sau în strânsă colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe.

Un rol important în domeniul politicii externe, anume în cel ce ţine de relaţiile economice, aparţine Ministerului Economiei, care are următoarele funcţii:elaborarea unui sistem complex de reglementare de către stat a relaţiilor economice externe în vederea integrării economiei naţionale în economia mondială; elaborarea direcţiilor strategice ale politicii economice externe a statului şi coordonarea activităţii de realizare a acesteia;elaborarea şi perfecţionarea continuă a cadrului juridic multilateral şi bilateral la nivel interstatal, interguvernamental

şi interministerial, care reglementează relaţiile comercial-economice şi investiţionale ale Republicii Moldova cu alte ţări; implementarea şi monitorizarea realizării prevederilor tratatelor bilaterale şi multilaterale cu caracter economic;fundamentarea şi coordonarea aspectului economic al procesului de integrare europeană a Republicii Moldova, precum şi contribuirea la asigurarea participării la activităţile desfăşurate în cadrul iniţiativelor de cooperare regională; colaborarea, în comun cu Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene, la coordonarea participării Republicii Moldova în cadrul organizaţiilor internaţionale cu caracter economic (Comunitatea Statelor Independente (CSI), Organizaţia pentru Democraţie şi Dezvoltare Economică (Georgia, Ucraina, Azerbaidjan, Moldova) (ODDE-GUAM), Comunitatea Economică Euroasiatică, Comisia pe probleme economice în Europa a Naţiunilor Unite (UNECE), Organizaţia pentru Cooperare Economică la Marea Neagră (OCMN)); colaborarea, în comun cu Ministerul Afacerilor Externe şi Integrării Europene, misiunile diplomatice şi oficiile consulare ale Republicii Moldova acreditate peste hotare, la promovarea unei imagini favorabile a ţării; implementarea prevederilor Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, şi Uniunea Europeană şi Comunitatea Europeană a Energiei Atomice şi statele membre ale acestora, pe de altă parte (în continuare – Acord de Asociere), pentru domeniile de competenţă ale Ministerului Economiei şi asigurarea monitorizării, coordonării şi evaluării îndeplinirii angajamentelor privind crearea unei Zone de Liber Schimb Aprofundat şi Cuprinzător (DCFTA), derivate din titlurile IV şi V ale Acordului de Asociere; elaborarea şi promovarea politicii de stat privind dezvoltarea comerţului interior şi exterior şi a prestărilor de servicii reieşind din priorităţile şi domeniile reglementate de stat; elaborarea reglementărilor pentru desfăşurarea activităţilor din comerţ; stabilirea relaţiilor de cooperare cu organizaţiile specializate din alte state prin participarea la reuniunile regimurilor internaţionale de neproliferare şi de control asupra exporturilor, la reuniunile organizaţiilor internaţionale care se ocupă de controlul diferitelor categorii de mărfuri strategice, neproliferarea diverselor categorii de arme de distrugere în masă şi alte acţiuni şi manifestări conexe domeniului de responsabilitate[17].

O atribuţie a Ministerului Economiei este instituirea, organizarea şi coordonarea activităţii *comisiilor mixte interguvernamentale pentru colaborarea economică, comercială, ştiinţifică şi tehnică,* ca organ guvernamental condusă de Guvern[15]. Această formă de cooperare bilaterală are drept obiectiv aprofundarea şi coordonarea relaţiilor economice, comerciale, ştiinţifice şi tehnice, precum şi exercitarea controlului asupra îndeplinirii acordurilor bilaterale.

În activitatea sa comisia mixtă interguvernamentală exercită următoarele funcţii: coordonarea activităţii în domeniile economic, comercial, ştiinţific şi tehnic, precum şi în domeniul umanitar; efectuarea analizei şi a controlului asupra implementării acordurilor bilaterale la nivel de stat, guvern, ministere şi departamente, elaborarea propunerilor privind dezvoltarea lor în perspectivă şi prezentarea acestora autorităţilor şi structurilor interesate ale celor două state; îmbunătăţirea şi dezvoltarea relaţiilor directe între agenţii economici stabiliţi pe teritoriile diferitelor state; examinarea problemelor care afectează comerţul şi înaintarea propunerilor pentru soluţionarea acestora; discutarea proiectelor concrete de colaborare în diverse domenii ale economiilor statelor contractante, promovarea acestora şi acordarea susţinerii în realizarea lor; analiza posibilităţilor de extindere a colaborării între cele două state şi contribuirea la dezvoltarea cooperării economice; schimbul de informaţie statistică şi de pronosticare comercială, precum şi de orice altă informaţie de interes reciproc; contribuirea la dezvoltarea relaţiilor în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală; medierea în cazul apariţiei unor eventuale divergenţe, probleme între două state în cadrul îndeplinirii acordurilor.

Comisia este formată din preşedinte, secretar şi membri. Şedinţele de lucru ale ei se convoacă de către preşedinte în măsura necesităţilor, dar nu mai rar de 2 ori pe an, iar şedinţele plenare – nu mai rar de o dată pe an.

Pentru a transpune în practică forma dată de cooperare, Guvernul a creat următoarele comisii mixte interguvernamentale pentru colaborare economică, comercială, tehnică şi ştiinţifică: moldo-kazahe; moldo-belaruse; moldo-slovace; moldo-turkmene; moldo-georgiene; moldo-armene; moldo-chineze; moldo-kîrgîze; moldo-azere; moldo-slovene; moldo-elveţiene; moldo-israeliene; moldo-uzbece; moldo-

ruse; moldo-austriece; moldo-lituaniene; moldo-turce; moldo-polone; moldo-ucrainene; moldo-române; moldo-ungare; moldo-cehe; moldo-letone; moldo-bulgare; moldo-vietnameze; moldo-tadjice; moldo-elene; moldo-qatareze moldo-americane.[14]

Multiplicarea şi aprofundarea legăturilor economice între ţările lumii a contribuit, în cea mai mare măsură, la prosperitatea economică pe întreaga planetă şi succesele economice, precum şi bunăstarea materială a populaţiei, depind de caracterul şi eficienţa relaţiilor cu restul lumii.

O formă efectivă şi sigură de integrare a Republicii Moldova în economia mondială sunt investiţiile de capital străin, iar în condiţiile când pe piaţa mondială concurează între ele un număr mereu crescând de economii naţionale şi de întreprinderi, producerea unor mărfuri competitive devine factorul primordial al supravieţuirii acestora. Pentru promovarea şi dezvoltarea exportului de mărfuri şi servicii, diversificarea pieţelor de desfacere, Guvernul a creat *Organizaţia de Promovare a Exportului din Moldova(OPEM)*[18]În anul 2014 a avut loc reorganizarea instituției, astfel, conform Hotărârii de Guvern Nr. 109 din 12.02.2014 se decide transformarea Organizației de Promovare a Exportului din Moldova în Organizația de Atragere a Investițiilor și Promovare a Exportului din Moldova (MIEPO).

Atribuţiile de bază ale MIEPO sunt următoarele:formarea imaginii pozitive a Republicii Moldova pe arena internaţională;contribuirea la creşterea gradului de conştientizare a Republicii Moldovei ca destinaţie de investiţii;contribuirea la procesul de atragere a investiţiilor;sprijinirea investiţiilor şi investitorilor, înainte, în timpul şi după procesul de investiţii; susţinerea întreprinderilor în găsirea de parteneri străini şi explorarea de noi pieţe;susţinerea întreprinderilor în implementarea proiectelor investiţionale în Republica Moldova, precum şi a celor interesate în exportul produselor moldoveneşti;implementarea politicilor statului în domeniul atragerii investiţiilor, promovării exportului şi creşterii competitivităţii, în conformitate cu priorităţile Guvernului, stabilite în strategii şi programe naţionale;promovarea climatului investiţional şi oportunităţilor investiţionale şi de export ale Republicii Moldova;promovarea intereselor Republicii Moldova în relaţia cu instituţiile şi asociaţiile internaţionale în domeniul atragerii investiţiilor

străine şi promovării exportului;colaborarea cu misiunile diplomatice ale Republicii Moldova, precum şi furnizarea informaţiilor necesare acestora în domeniul promovării exportului şi atragerii investiţiilor; gestionarea eficientă a mijloacelor financiare alocate din bugetul de stat şi din alte surse, în vederea atragerii investiţiilor, promovării exportului şi imaginii ţării, precum şi administrării patrimoniului propriu, conform legislaţiei în vigoare.[28]

În situaţia economică în care se află republica în prezent, activitatea acestor organe joacă un rol important în facilitarea redresării ei. Posibilitatea unui stat de a se impune pe arena internaţională este determinată de potenţialul economic de care acesta dispune.

Celelalte ministere desfăşoară activităţi diplomatice în vederea promovării politicii de stat în domeniul lor de activitate, colaborează cu ministerele similare din alte state în scopul promovării intereselor statului şi lărgirii colaborării internaţionale, negociază şi încheie acorduri internaţionale.

Astfel, autoritatea publică centrală cu prerogative majore în realizarea politicii externe a statului este Guvernul Republicii Moldova. Aceasta are loc prim intermediul organului central de specialitate Ministerului Afacerilor Externe şi Integrării Europene, care împreună cu organele interne şi externe specializate formează serviciul diplomatic şi consular al statului.

Bibliografie:

1. Constituţia Republicii Moldova din 29 iulie 1994 în ”Monitorul Oficial al Republicii Moldova” nr.1 din 27.08.1994
2. Convenţia de la Viena cu privire la relaţiile diplomatice din 1961
3. Convenţia de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 1969
4. Convenţia de la Viena privind misiunile speciale 1969
5. Legea Republicii Moldova cu privire la Guvern nr.64-XII din 31 mai 1990, în “Veştile Sovietului Suprem şi ale Guvernului R.S.S. Moldova”, nr.8, 1990
6. Legea pentru modificarea şi completarea Legii cu privire la Gu vern nr.1091-XII din 23 iulie 1992, în “Monitorul Oficial al Republicii Moldova”, nr.7, 1992

7. Legea pentru modificarea Legii cu privire la Guvern nr.413 – XII din 29 martie 1995, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.29-30 din 1 iunie 1995
8. Legea pentru modificarea şi completarea Legii cu privire la Guvern. nr.1210-XIV din 31 iulie 2000, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.109-111 din 31 august 2000
9. Legea privind tratatele internaţionale ale Republicii Moldova, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr. 24-26 din 02.03.2000
10. Legea cu privire la serviciul diplomatic nr.761-XV din 27 decembrie 2001, în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, Nr. 20 din 02.02.2002, art Nr. 80
11. Hotărârea cu privire la structura şi efectivul – limită ale aparatului Ministerului Afacerilor Externe nr.172 din 27 februarie 2001, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.27-28 din 6 martie 2001
12. Hotărâre cu privire la atribuţiile Prim ministruluişi ale viceprim-miniştrilornr.605 din 16.08.2013, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.182-185din 23.08.2013
13. Hotărâre cu privire aprobarea Planului de acţiuni al Guvernului pentru anii 2016-201,nr. 890 din 20.07.2016, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.217-229din 22.07.2016
14. Hotărâre cu privire la comisiile interguvernamentale pentru colaborare economică, comercială, ştiinţifică şi tehnică nr.544 din 04.05.2016, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.128-133, din 13.05.2016
15. Regulamentul TIP de activitate a părţii moldave a comisiilor mixte interguvernamentale pentru colaborarea economică, comercială, ştiinţifică şi tehnică. Aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.920 din 3 septembrie 1998, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.85-86 din 17 septembrie 1998
16. Regulamentulprivind organizarea şi funcţionarea Ministerului Afacerilor Externe şi Integrării Europene. Anexa la Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea şi funcţionarea

Ministerului Afacerilor Externe şi Integrării Europene, structurii şi efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, nr. 630 din 22.08.2011, în "Monitorul Oficial", nr.139-145 din 26.08.2011
17. Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Economiei. Aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldovapentru aprobarea Regulamentului privind organizareaşi funcţionarea Ministerului Economiei, structurii şiefectivului-limită ale aparatului central al acestuia nr.690 din 13.11.2009, în "Monitorul Oficial ", Nr. 166-168din 20.11.2009
18. Regulamentul Organizaţiei de Promovare a Exportului din Moldova. Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.105 din 2 februarie 1997, în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova", nr.19-21 din 25 februarie 1999
19. Anghel I., *Dreptul tratatelor,* Vol.1, Editura Lumina Lex, Bucureşti, 1993
20. Anghel I., *Dreptul diplomatic şi consular,* Editura Lumina Lex, Bucureşti, 1996
21. Bonciog A., *Drept diplomatic*, Editura, PAIDEIA, Bucureşti, 1997
22. Buruian A., Balan O., Serbenco Ed.,Dreptul Internaţional Public, Ediţia a – II, Chişinău, 2005
23. Feltham R.G., *Introducere în dreptul şi practica diplomaţiei,* Editura „ALL", Bucureşti, 1996 Hoffmann, S., *Janus şi Minerva, Eseuriasuprateorieişipracticiipoliticiiinternaţionale, Ş*tiinţa, Chişinău, 1999
24. Mazilu D., Drepptul internaţional public, vol.II, Editura lumina Lex, 2002
25. Сандровский К.К., *Специальные дипломатические миссии,* Издательствообьединения «Вищашкола», Издательства при Киевском Государственном Университете, Киев, 1977
26. http://gov.md/sites/default/files/document/attachments/guvernul_republicii_moldova_-_programul_de_activitate_al_guvernului_republicii_moldova_2016-2018.pdf.
27. http://miepo.md/despre-miepo